

23. ZÁŘÍ

Tak nám matka připravila super vejkend, teda. Chalupa plná dvounožců, dupali a řvali a my neměli chvíli klidu. A dyby jenom to, voni zase vyměňovali vokna. Ty vole, všude prach a bordel, já i Koule sme měli špinavý pacičky a hlavně, matka neměla čas na drbání a mazlení a to sem se teda pěkně nasral. Bo my sme tady ti nejdůležitější, žejo. Ne nějaký vokna. Co mi je do nějakých voken? Já chtěl drbat! A matka nic. Tak sem musel vymyslet nějakou pomstu. Začal sem domů tahat mrtvý myše. Na jednu šlápnul dvounohej vocas a já dostal sprdunk. Pche, má čumět pod nohy. Já za to nemůžu, že měl myše na krokse a pak už i na koberci, žejo. Dyby tolik nežral, tak by nebyl tak těžkej a tím pádem by tu myše nerozmazával všude po podlaze, neasi.

Pak sem skočil na to okno, kerý tam teda už nebylo, bo tam byla díra. Jenže von tam dvounohej měl napatlanou nějakou srajdou a já ji měl na pacičkách, tak sem se nasral ještě víc, bo matka mi je musela umejt, a to já nemám rád, takže sem ji kousnul, aby jako věděla, že já pacičky mejt jakože nepotřebuju. Tak sem dostal další sprdunk. Matka byla kousnutá, a tak byla taky nasratá. Takže sme byli nasratí všici. Jenom Koule nasratá nebyla. Vona jí stačí kráva v misce a hned má dobrou náladu, krokso-lízalka jedna. Tak sem šel hodit bobana schválně do záchůdku. Aby jako matka věděla, že sem doma. Jenže sem se nějak netrefil a boban skončil na podlaze. No a baba šla hodit voko, co to tu jakože smrdí, a šlápla přímo na mýho bobana. Takže ho měla na krokse, a to vám byl smrad! Teda jakože jí musely smrdět kroksy, bo můj boban vůbec nesmrdí, žejo. A hlavně matka začala hned pindat. Von ji nechtěl z kroksy dolů. Má mi kupovat lepší kapsičky, po kterých můj boban nebude lepit, žejo. Všechno je to jenom její chyba a nikoho jinýho.

Takže sem měl vejkend úplně na hovno a za to se jí pomstím ještě nějak víc, ať ví, že todlencto bylo teda naposled!

24. ZÁŘÍ

Tak matka se prej chce votužovat. Venku je klemra a vona si dávala včera sprchu, to se fakt už definitivně zbláznila. Vona se sprchovala studenou vodou ze zahradní hadice! Pak přilítla domu a drkotala zubama tak, že zněla jak novinka vod Rammsteinů. Klepala se, až se jí špeky vlnily vod hlavy až po hnáty, a já měl vobavy, aby se jí vůbec zastavily a nevzniklo tu tornado. A dneska má rýbu a pšíká. Dobře jí tak, rašpli starý. Copak tohle je normální? Na starý kolena? Vona byla v ksichtě až modrá a musela si zatopit. Já vám mám s ní furt jen starosti, jeden aby ji furt hlídal, žejo. Vona je jak malá.

A pak šla uklízet. Prej se potřebovala zahřát. Tak tady lítala s hadrem, lezla na židli, bo je jak malý pívo a nedosáhne pořádně ani na kliku. Prej musela votřít prach, kerýho tady bylo fakt hafo, po těch předělanejch voknech. Tak se asi spíš přehřála, bo z ní lilo jak z rychlovarky. Aj pára jí šla vodevšad, aj z uší. Tak sem si řek, že jí trochu helfnu, ať to má rychlejc a může mě drbat. Skočil sem na linku a pak na polici, že jí jako pomůžu ten prach sundat. Jak já měl jako vědět, že ty police ndržej? Že dvounohej vocas neumí pořádně připevnit nějaký police? Dybych to dělal já, tak držej jak přibitý. Tak třeba ty hrníčky pudou slepit nějakým tím lepidlem. A dyž to nepude, tak nevadí, mně se líběj i tak. Co, že nemaj ouška, to je dneska moderní, žejo. A beztak byly starý. Prej. A prej už se takový nedělaj. No bóže, tak se koupěj plastový, takový nějaký nerozbitný. A ty skleničky, stejnak byla každá jiná a vůbec to neladilo. A to, že to koření je tak nějak smíchaný, tak to přece nemůže až tak vadit, holt se to dá do jedný kořenky a bude směska jak vod Vitany. A ten mlejnek stejnak nefungoval, sem to zkoušel. A bez tý takový tý kličky taky vypadá líp.

Prostě mám průser. Nemluvěj se mnou ani dveře vod chlívá. A to sem chtěl pomoct. Že já se na to nevysral. Pro dobrotu na žebrotu, jak se říká.